

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Crisa e rezolvată.

Sibiiu, 11 Iunie n.

Dintre toți politicienii maghiari cu rol de conducere în țara noastră, pe cari Regele Carol îi cunoaște și a avut ocaziune a le cunoaște și părerile, alegerea a căzut pe tinărul și simpaticul conte *Eszterházy Móritz*, pe care Maiestatea Sa l'a încredințat Vineri după amiază cu formarea noului cabinet ungar.

După ce Monarhul primise la orele două și jumătate în audiență lungă pe fostul ministru-prezident în mai multe rânduri, *Alexandru Wekerle*, și imediat după el pe fostul ministru-prezident *Lukács László*, s'a prezentat de nou în fața Maiestății Sale contele *Eszterházy Móritz*, și la orele 5 a părăsit cabinetul de lucru al Maiestății Sale ca designat din partea Coroanei de ministru-prezident al țării. S'a prezentat apoi în audiență și domnul *Berzevitz*, care încă fusese chemat la curte, între cei primiți înainte de amiază, despre cari raportăm la alt loc, dar înainte de amiază nu s'a putut prezenta la palat.

Crisa e astfel rezolvată. Și e rezolvată într-o formă, care a provocat surprindere mare în toate cercurile politice. Contele *Eszterházy Móritz*, ale cărui vaste și temeinice cunoștințe politice sunt recunoscute din toate părțile, e acum abia de 36 ani și aparține micului partid opozițional din dietă de sub conducerea contelui *Andrássy*, partidului constituțional, care se desființase după căderea coaliției dela putere, dar a fost iarăși reînființat la anul 1912. Va avea deci nobilul conte să-și formeze, nu numai guvernul, ci și partidul cu care să poată guverna în mod constituțional, va avea să învingă mari greutăți.

Se pare însă, că noul nostru ministru-prezident are voința fermă de a le învinge și-și are planul său, după care crede că va putea să le învingă. A făcut adică numai decât vizită contelui *Tisza*, pentru a i se prezenta ca urmaș al său, iar seara s'a prezentat în toate cluburile partidelor politice și pretutindenea a fost primit cu simpatii. Cei din partidul național al muncii i-au spus, că rămân pe punctul de vedere cunoscut: vor vota guvernului nou toate necesitățile de stat, dar în celelalte rămân rezervați până îi vor cunoaște programul. În partidul propriu i s'au făcut ovațiuni frumoase, iar în partidul independențist l'a felicitat cu bucurie însuși șeful, contele *Apponyi*, exprimându-și satisfacția, că alegerea Coroanei a căzut asupra omului, care «din creștet până în tălpi e Maghiar bun și onest». Partidul contelui *Károlyi* încă a primit cu simpatii designarea contelui *Eszterházy* de ministru-prezident ungar, dar atitudinea față de noul guvern și-o va preciza după ce-i va cunoaște programul. De aceeași părere e și partidul popular.

Din toate acestea putem deduce, că noul nostru ministru-prezident vrea

să între în legături cu toate partidele din dietă, pentruca din toate să-și formeze cabinetul, și apoi și partidul, cu ajutorul căruia să poată guverna țara. Dar sigur, că contele *Eszterházy* își va avea bine stabilit planul și pentru eventualitatea, când formarea cabinetului de concentrare va eșua, în care caz apoi va forma un cabinet al minorității parlamentare, cu membri luați din partidele opoziționale din dietă, și poatecă și dintre oamenii de valoare, cari nu fac parte din nici un partid. Sperăm, că în numărul viitor vom putea publica deja lista noului nostru guvern, căruia de pe acum îi dorim viață și muncă rodnică, spre mulțumirea, bucuria și fericirea tuturor popoarelor țării, cari au adus enormele jertfe, în sânge și avere, pe altarul patriei, în groaznicul război de astăzi.

Capitala pentru votul universal.

O frumoasă și impunătoare manifestație a avut loc Vineri după amiază în Budapesta, capitala Ungariei, la ocazia votului universal. Manifestația a decurs în liniște și cu demnitate, fără sgomot, fără apostrofări, fără vorbiri agresive, așa cum cere cauza sfântă în interesul căreia a fost aranjată, și tocmai împrejurarea aceasta i-a ridicat valoarea și importanța. Au luat parte la ea, după rapoartele oficiale, peste o sută de mii de muncitori și de cetățeni ai capitalei!

După un program stabilit înainte cu câteva zile, încă la ora unu și jumătate după amiază a fost sistată munca Vineri în toate fabricile și atelierele din capitală, și muncitorimea și cetățenimea a plecat în șiruri dese spre casa centrală a orașului, destinată ca loc de întrunire pacinică. Organizațiile diferite au venit cu steagurile lor, iar cluburile din capitală au fost reprezentate prin delegați. Au fost prezenți mulți deputați opoziționali din dietă.

În spațioasa curte a casei orașului, îndesată de lume, întocmai ca și strădele din apropiere, a fost ridicată o tribună, pe care primarul capitalei, domnul *Dr. Bárczy*, și-a făcut apariția la orele trei și jumătate. Deputatul dietal *Vázsonyi* i-a ținut o vorbire și i-a predat concludusul muncitorimei și cetățenimei din capitală, în care se cere un astfel de guvern, care să facă fără amânare legea votului universal. Primarul a promis, că va prezenta adresa Maiestății Sale Regelui, la orele 5 d. a. A mai vorbit socialistul *Garbai*, apoi mulțimea a început a se resfira în cea mai perfectă ordine.

La orele 5 primarul *Bárczy* a fost primit în audiență din partea Regelui, în grădina palatului regal din Buda. Primarul a prezentat Maiestății Sale întâi adresa omagială a reprezentanței capitalei, tot în chestia votului universal, apoi, făcând raport amănunțit despre decurgerea manifestațiunii din capitală, a prezentat și concludusul muncitorimei și cetățenimei din capitală. Maiestatea Sa l'a cetit și a declarat, că rămâne statornic și neclătit în chestia dreptului electoral pe lângă punctul de vedere cuprins în autograful din 28 Aprilie n. c. Cu bucurie a luat Maiestatea Sa la cunoștință, că manifestația cetățenilor și muncitorilor din capitală a fost atât de imponentă și a decurs în perfectă și frumoasă ordine! Printre muncitori și cetățeni a provocat mare bucurie acest rezultat al pacinice lor manifestațiuni.

Mesaj de tron.

— Urmare și fine. —

Deplâng jertfele tot mai mari, pe cari lungă durată a războiului le-a impus poporațiunii. Deplâng sângele vitejilor mei soldați, lipsurile bravilor cetățeni, toate neajunsurile și strâmtorările, cari de dragul iubitei patrii sunt suportate cu eroism. Silințele guvernului meu, sprijinit de un probat corp de funcționari, au fost îndreptate într'acolo, ca să fie înlesnită susținerea poporațiunii, ale cărei sentimente de comunitate, isvorâte din credința față de stat, și destoinicia ei, au întâmpinat mulțumitoarea mea recunoștință, și prin organizațiune corespunzătoare scopului să fie asigurată eșirea la cale cu rezervele. Tocmai acum, înainte de a ne aduce glia credincioasă, ca mulțumită pentru sârguincioasa muncă a celor de acasă, darurile anului acestuia, — e vremea cea mai grea! Faceți, stimați domni, ca cooperarea D-voastre, condusă de consideratie și de experiență, să nu lasească la învingerea cu succes a greutăților, cari ne mai stau înainte până atunci.

Porunca momentului reclamă încordarea deplină a tuturor forțelor în stat. Dar pe lângă aceasta nu trebuie să întrelăsăm pregătirea problemelor celor mari, pe cari le ascunde viitorul în sânul său și dela a căror norocoasă rezolvare depinde înflorirea de mai departe a ființei de stat.

Austria a putut să supoarte din mijloacele proprii enormele pretențiuni financiare ale războiului, și rezultatul împrumutului al șaselea de război e cea mai bună dovadă, că socoteala dușmanilor, cari voiau să aștepte dela sleirea mijloacelor noastre interne de ajutorare o schimbare în situația de război, a fost condamnată să dea greș. Dar a trebuit să bagem mâinile adânc în economiile poporațiunii, împovărând viitorimea cu îndatoriri grele.

Conducerea gospodăriei de stat să fie pusă iarăși pe temelii normale legale. Dar în cea mai primă linie stă totuși porunca de a fi abătută gospodăria de stat, care pe urma sarcinilor de război a suferit o serioasă turburare, de nou în alvia regulată. În scopul acesta trebuie să fie deschise pe seama statului venituri suficiente, spre care scop va fi inevitabilă pășirea pe căi nouă în politica financiară, abătătoare dela calea de până acum.

Vi se va prezenta un proiect al guvernului despre regularea timpului de muncă a femeilor și a celor tineri și al muncii de noapte pentru cei tineri. Clasa de mijloc, care a fost în special greu atinsă de urmările economice ale războiului, nu poate să fie lipsită de eficace îngrijire a statului. Întreaga poporațiune, nu numai că a atins pe deplin, ci a și întrecut în vremi grele așteptările, pe cari statul era îndreptățit a le lega de ea. Nu e

permis să ajungă să fie înșelată din partea statului. Sigur, că realizarea unui sistem de îngrijire va putea să urmeze numai cu încetineală și după precumpăniri, pentruca o pripeală eșită din cele mai bune intențiuni să nu nimicească temelile economice, pe cari trebuie să fie clădit edificiul bunăstării sociale. Numai o cooperare făcută după plan, a statului și a societății, poate să producă forțele spirituale și materiale, reclamate de executarea acelor probleme mari.

În șirul celor mai apropiate probleme aflate, domnilor, măsurile guvernului provisoriu, luate sub responsabilitatea guvernului. Multe din ele au isvorât din necesitatea momentului și importanța lor e în apunere, iar multe din ele sunt de așa, că nici astăzi nu pot să lipsească, pe când unele sunt vrednice să treacă statornic între întocmirile statului.

Stimați domni din ambele case ale senatului imperial! Cunosc și respectez faptul, că misiunea nu vi-o puteți primi dela nime, decât dela conștiință. Dăruiați-vă conștiinței numai atunci, dacă vă veți arunca ochiul, peste diversitatea particularităților schimbăcioase, deadreptul spre scopurile durabile ale totalității. Împlinirea conștiințioasă a datorințelor față de stat nu e permis să fie legată de condițiuni. Aci zace cea mai bună cheazășie pentru binele imperiului și totodată cea mai sigură garanță pentru drepturile popoarelor.

Vremile puternice pe cari le trăim, au deschis pentru conștiința de stat perspective nouă și a oțălit privirea pentru adevăratele raporturi de mărime ale lucrurilor politice. Am fost lungă vreme în campanie și am văzut la muncă pe eroii, cari ne apără hotarele. Cunosc spiritul de care sunt însuflețiți. Am constatat cu admirație plină de bucurie forța de unire și de înviorare a acestui spirit eroic. Și tocmai de aceea nu trag la îndoială, că întinerirea morală, pe care a supt-o patria din războiul mondial, va străbate prin întreaga noastră viață de stat și se va reoglinda și în lucrările reprezentanței poporului.

Să vă gândiți însă totdeauna și la aceea, că forțele monarhiei reșed nu mai puțin în particularitățile ei devenite istorice, și că numai considerația plină de iubire față de ele poate să conserve și să desvoalte mai departe această putere dătătoare de viață. Îngrijiți-vă deci cu răvnă de conservarea credincioasei comunități cu țările sfinte mele coroane ungare, cari au dat acum probe, că formează fundament al poziției de putere a monarhiei. Promovați cooperarea armonică a diferitelor seminții de popoare în stat, cari toate au participat la gloria războiului acestuia.

O înțeleaptă și strictă economie în gospodăria statului, în special întrelăsarea oricărui lux administrativ, nereclamat de scopuri reale în mod necondiționat, trebuie să ușureze resta-

bilirea echilibrului financiar. In cadrele acestea, admise din punct de vedere financiar, va purta grije guvernul meu, cu conlucrarea D-voastre, ca să fie rebonificate pagubele de război. Cu reedificarea obiectelor distruse s'a început deja, și îngrijirea D-voastre va fi îndreptată în special spre teritoriile, cari au suferit mai mult pe urma războiului.

Una dintre cele mai urgente probleme este aceea, de a purta de grije de cei rămași în urma căzuților în război, și de aceia, cari și-au pierdut în război puterea de a mai munci. Mai departe trebuie dezvoltată o politică intensivă de bunăstare în direcție dublă: a promovării productivității și a îngrijirii sociale.

Experiențele războiului au arătat, ce elasticitate miraculoasă are producțiunea. Va trebui să se valorizeze de nou, când va fi vorba despre trecerea viitoare la economia de pace și despre aflarea drumului, care din multiplele legături pe cari le-a adus cu sine starea de război, să ducă iarăși la formarea normală a raporturilor. Pe o bază largă a învoelii economice cu țările sfintei mele coroane ungare, care în urma înțelegerilor de curând luate între ambele mele guverne, la timpul său va forma obiect de desbateri pentru D-voastră, și pe lângă o politică comercială a monarhiei, cu plan croită, trebuie să ne unim toate puterile, în special însă să înmulțim și să ieftinim produsele pe terenul industrial și profesional, cum și pe terenul agronomic. Bogăția în multe privințe neexploatare a comorilor naturii, posibilitatea de a potența valoarea muncii omenesci prin mijloace tehnice auxiliare, aplicate după metod corăspunzător, au să formeze sigurul izvor al regenerării, al bunăstării, atât pentru siguratici, cât și pentru totalitate.

Nu mai puțin îmi zace la inimă și stărbiri grele în forțele poporului, a căror nivelare se poate aștepta numai dela o politică conștientă de înpopulare. Se cer măsuri energice pe terenul întins al igienei populare. Lupta în contra boalelor din popor, împedecarea mortalității celei mari la copiii sugători, și mână în mână cu acestea, o formațiune departe mergătoare a îngrijirii de tinerimea noastră, lupta în contra negrijii față de tinerime și reforma dreptului penal învechit, referitor la tinerime, în spirit modern: va fi grija D-voastre și a guvernului meu. Se va purta apoi de grije, ca lipsa de locuințe pe seama masselor

largi, în special pe seama familiilor cu mulți copii, să fie delăturată. Tot așa reclamă chestiile asigurării sociale, pe cari de mult le cunoașteți bine, o grabnică rezolvare. Guvernul meu își va ținea de datorință crearea unei legi pentru apărarea muncitorimei. Își va îndrepta privirea mai ales spre partea aceea a muncitorilor noștri, dela a cărei capacitate de prestare fizică și spirituală depinde viitorul economiei noastre naționale și al vieții noastre economice: spre femei și spre muncitorii tineri.

Încă odată, cordialul meu salut! E mare momentul, care prima oară aduce la olaltă pe noul domnitor cu reprezentanții poporului. Iubirea intimă comună față de patrie, voința firmă comună de a-i servi până la extrem, să fie sfințenia acestui moment. Fie el introducerea, începutul unei epoci de avânt înfloritor, unei epoci de putere și de vază pentru preavenerabila Austrie, de fericire și de binecuvântare pentru iubitele mele popoare. Așa să dea Dumnezeu!

Regele în Budapesta. După sosirea acasă, la Viena, din obositoare călătorie întreprinsă la frontul italian, Maiestatea Sa, Împăratul și Regele nostru Carol, a ascultat raportul amănunțit al domnului ministru comun de finanțe, baronului Burian, despre cele auzite și esperiate în capitala Ungariei, unde a avut întrevvedere și consultare confidențială cu 22 de politicieni de frunte maghiari, și apoi a plecat la Budapesta, pentru ca să dea rezolvare crizei de guvern aici, în capitala țării. Maiestatea Sa a sosit Vineri dimineața, la orele 7 și jumătate în gara de nord a capitalei. A fost primul cas, că Maiestatea Sa a venit singur la Budapesta, neînsoțit de Maiestatea Sa, Regina Zita. A venit însă cu suită mare. După ce s'a dat jos din tren, a schimbat câteva cuvinte cu domnul Tolnay, directorul căilor ferate ungare, cu domnul Bárczy, primarul capitalei Budapesta și cu domnul Boda, căpitanul suprem al poliției din capitală. Dela acesta din urmă a cerut informațiuni cu privire la demonstrațiunile muncitorimei și a cetățenimei din capitală în favorul votului universal, apoi a plecat cu automobilul spre palatul regal din Buda, însoțit de primul aghiotant, principele Lobkovicz. În suita Maiestății Sale se afla și baronul Burian, ministrul comun de finanțe. La jumătate de oră după sosirea în palatul regal, Maiestatea Sa a început să acorde audiențe, primind pe rând în audiență pe politicienii maghiari, avariți din vreme despre această intențiune a Monarhului. Au fost primiți în audiență, înainte de amiază, conții: Eszterházy-Moritz, Battyányi-Tivadar, Bethlen István, Andrássy, Apponyi și Serényi, iar pe după amiază au fost invitați pentru a se prezenta la palat, *Alexandru Wekerle* și demisionatul ministru president *Tisza*. Din faptul acesta se formase încă înainte de amiază (Vineri) în Budapesta părerea, că cu formarea noului cabinet va

fi încredințat *Wekerle*, pe care-l va primi întâi în audiență Maiestatea Sa, și apoi urmează audiența contelui *Tisza*, căruia Monarhul îi va comunica dispozițiile luate cu privire la rezolvarea crizei. Dar nu s'a întâmplat astfel. Maiestatea Sa a luat alte dispozițiuni, pe cele espuse la loc de frunte. La orele 10 seara Maiestatea Sa a plecat din Budapesta la Viena.

Serbarea pomilor și a paserilor

la școalele medii gr.-or. române din Brașov. (Fine.)

Să nu credeți, că nu este păcat a strica pomii. Intocmai precum e păcat a omorâ animalele folositoare, tot așa, ba e mult mai mare păcat, a strica pomii, pe care Dumnezeu i-a lăsat, ca să producă hrana multor vietăți vednice. E mai mare păcat, pentru că pomii nu se pot apăra împotriva noastră, și afară de aceea nu ne fac nici un rău, ci numai folos ne aduc. Cum nu e nici o cinste pentru leu să omoare șoarecele neputincios, tot așa nici pentru noi nu e cinste să nimicim pomii. Cel tare trebuie să ia apărarea celui slab, dar vrednic; deci noi, cari suntem cei mai tari, trebuie să luăm apărarea pomilor, cari sunt slabi, însă vrednici. Altfel cum putem dori să ne bucurăm de fructele lor datătoare de viață?

Să nu rupem deci florile pomilor, pentru că din acestea se nasc fructele. Să nu rupem cu brutalitate crengile sănătoase ale pomilor, pentru că aceasta o simțesc și ei, intocmai cum am simți noi, când cineva ne-ar smulge mâinile, picioarele. Și cum noi fară mâni și picioare suntem neomeni, tot așa și pomii, pierzând în mod forțat din crengile sănătoase, nu mai sunt în stare să aducă atâta rod, cât ar fi putut aduce, dacă i-am fi lăsat întregi. Să nu stricăm frunzișul pomilor! Pentru că frunza e aceea, care, precum am văzut, ne dă oxigenul, de care avem trebuință la respirațiune, și tot frunza este organul, aparatul acela, care formează amilul și celelalte materii organice, adică materiile nutritive din fructe. Pomul cu frunzele stricate nu poate aduce rod bun nici odată. Să nu stricăm coaja pomilor! Pentru că partea internă a coajei este locul pe unde circulează materiile organice ca să ajungă acolo, unde pomul crește și unde se formează muguri, frunze, flori, fructe și sămânțe. Tot coaja este unica drumă de apărare împotriva înghieturii, căldurii prea mari și a dușmanilor externi. Deci ceea ce pentru noi sunt tunurile, puștile, mâinile, picioarele, ochii, urechile, mințile și vinele, prin cari circulează sângele, aceea este pentru un pom coaja. Deci să ne ferim de a tăia cu brigeagul litere, sau de a despoia pomii de coajă; să nu aruncăm cu lemne sau cu pietri în pomi, pentru că prin aceasta nu numai că vătămăm coaja crengilor, ci stricăm și frunzișul. Să nu stricăm lemnul pomilor! Pentru că în partea periferică a lemnului se află puterea de viață a pomilor. De aici crește pomul în grosime și în lungime, pe aici circulează apa și sărurile, pe cari le absorb rădăcinile din pământ. E destul dacă tăiem lemnul în jur numai la periferie; prin aceasta am nimicit întreaga existență a pomului, ca și când am fi înțipt cuiva pumnul drept în inimă. Tot așa de mare

păcat am comite, dacă am tăia sau am strica într'un chip sau într'altul rădăcinile, cari nu numai că absorb din pământ apa și sărurile atât de necesare pentru un pom, ci acestea îl și fixează, făcându-l capabil să reziste mâniei vânturilor.

În mod indirect putem folosi pomii prin aceea, că ne facem apărătorii paserilor.

Omul cu toată puterea sa cea mare nu e în stare să-și apere pomii de toți dușmanii lor, și în special de dușmanii cei mici și mulți, și tocmai de aceea foarte periculoși. Pomii asemenea nu au nici o putere, ca să se apere ei înșiși în potrirea lor. De aceea Atotputernicul Dumnezeu li-a dat niște amici sinceri în paseri, cari în tot momentul sunt gata să le dea ajutor însemnat. Dintre animalele cei mai primejdioși dușmani ai pomilor noștri sunt în primul rând larvele, omizile diferite, cari prin lăcomia lor îngrozitoare sunt în stare să nimicească și cea mai bogată coroană de frunze. Față de acestea noi suntem fără putere și dacă nu ar fi paserile, cari să le vâneze, atunci am avea foarte puțini pomi întregi. Vreme îndelungată oamenii nu au știut să prețuiască din deajuns acest folos enorm, ce-l aduc paserile pomilor, și indirect lor, de aceea le-au prigonit și omorât pe nedreptul. Însă în timpul din urmă tot mai mult se conving de marea nedreptate ce le-au făcut.

Dintre dușmanii arborilor noștri din grădini și păduri să ne gândim numai la gândacul de Maiu. E în deobște cunoscut, că această plagă de obicei din 4—4 ani se sporește în mod îngrozitor și este așa de stricăcios, încât din coroana arborelui, pe care s'a sălășluit odată, nu mai rămân, decât cotoarele frunzelor. Aceasta ar fi soarta pomilor noștri, dacă nu ar fi paserile și în deosebi paserile cântărețe, cari cu o hărnicie vrednică îi nimicesc cu miile. Ba între paserile acestea putem înșira și cioarele și ceucile, cari încă întind masă mare, ospătându-se cu ei și în special cu larvele lor.

Natural, sunt și paseri stricăcioase, însă dacă în general asemănăm paguba cu folosul ce ni-l aduc, atunci vedem, că folosul este mult mai mare. Între paserile, cari sunt mai mult stricăcioase, decât folositoare, amintim vulturul, care răpește orice animal, pe care-l poate duce în zbor, indiferent, dacă e animal de casă sau nu. Apoi uliul și cu rudenia sa ulișorul, cari sunt renumiți prin lăcomia și cruzimea lor fără de margini. Căia cu drept cuvânt o putem numi păgubitoare, și mai ales pentru aceea, pentru că pradă fără cruțare cuiburile paserilor de pădure, ospătându-se cu ouăle și puii lor. Pasere stricăcioasă e și corbul, care nu e în stare să ne aducă atâta folos, câtă pagubă ne face Cioara și țarcea, stricând fructele pomilor, din grădini și sămânăturile, apoi omorând paserile folositoare și nimicind ouăle lor, sunt foarte păgubitoare; însă în schimb nimicind o mulțime de insecte, larve, vermi, șoareci, tot atâtea animale stricăcioase, sunt și folositoare. Deci pe aceste două avem acelaș drept de a le omorâ sau de a le cruța. Mai corect e să le omorâm numai atunci, când le prindem cu ocau mică, sau când se obrăznicesc prea tare prin apropierea paserilor noastre de casă și în special a puiilor mici. Dintre paserile de noapte mai stricăcioasă e buha

FOIȘOARA.

Păstorul cel bun sufletul său își pune pentru oi.

Religiunea creștină e de tot simplă, ea se cuprinde în aceste câteva cuvinte ale Domnului nostru: «Păstorul cel bun sufletul său își pune pentru oi». (Ioan X, 11).

Dragostea, care a îndemnat pe Dumnezeu să dea pe Fiul Său pentru noi, se face stăpână pe acela, care înțelege, cu inima, această veste bună, și în curând vrea și el să slujească și să iubească pe acela, pe care i-a iubit Dumnezeu; simțământul lui Dumnezeu pentru oameni devine și simțământul lui, se simte și el împreună cu ei prin aceleași legături atotputernice, cari au adus pe Isus Cristos întru omenire.

În felul acesta putem zice, că acela care crede, iubește: că credința acelora, care cred în Isus Cristos se arată prin dragostea, care îi unește între olaltă; că dragostea dintre credincioși este mărturie, că Dumnezeu ne-a iubit pe noi.

Acelaș lucru îl exprimă Domnul în rugăciunea Sa preoțască: «Prin această mă rog ca toți una să fie; precum tu, Părinte, întru mine, și eu întru tine, ca și aceștia întru noi una să fie; ca să creadă lumea că tu m'ai trimis». (Ioan XVII, 20, 21).

Unitatea credincioșilor este în ochii lumii dovada, că într'adevăr Isus Cristos, Fiul Omului, este una cu Tatăl, și că printr'însul Dumnezeu a făcut, din cauza omenirii, propria sa cauză.

Această unitate nu mai există în zilele noastre; nu numai că creștinii sunt desbinați într'o mulțime de partide, dar nici chiar membrii aceluiaș partid nu mai sunt legați prin dragoste, ci însoțiți de niște împrejurări independente de voința lor.

Creștinii prezintă lumii strania contradicție, că cu toatăcă mărturisind pe Isus Cristos, ei se blastămă unii pe alții. Învățătorul lor și-a dat viața pentru ei, și ei se prigonesc reciproc; el a venit în lume sub chip de slujitor, și ei voiesc să stăpânească unii asupra altora; el a voit să-i desăvârșească întru unitate și sub pretext de a rămânea credincioși adevărului, ei sunt desbinați. Așa, că creștinismul nu mai e o nădejde pentru oameni; el domnește, ce e drept, în mod exterior, dar nu mai posedă sufletele în puterea lui; pentru cei mai mulți este un jug purtat în virtutea obiceiului și a indiferenței; pentru unii, este un fapt istoric vrednic de cinste; alții îl privesc de departe, cu interes și tristețe, dar el nu mai este ancora mântuirii în furtunile vieții, el nu mai este o putere care mântuiește de rău, o legătură de dragoste pentru a desăvârși întru unitate pe oamenii de bună credință.

Totuși instinctul de solidaritate este așa de puternic în om, și el suferă așa

de mult, știindu-se rupt de totalitate, încât desădăduind de a putea realiza armonia socială prin religiunea cea descoperită, el a voit să o organizeze cu ajutorul unor mecanisme exterioare; de aici acele religiuni nouă, care, în timpurile din urmă, s'au succedat făgăduind soluția problemei sociale. Succesul momentan al acestor sisteme, goluriile, pe care ele le-au provocat, arată în acelaș timp, cât de discreditat este creștinismul și cât de energică este trebuința omului de a crede, de a nădăjdui, de a se dedica pentru cauza omenirii.

Dar aceste sisteme n'au adus decât decepții, și n'au lăsat decât rușine, căci ele nu cunosc decât atracția apetiturilor și a intereselor.

Singură iubirea, manifestată în sfințenia ei în Cristos, este marea putere de atracțiune, iubirea personificată în păstorul cel bun, care își pune sufletul său pentru oile sale.

Și dacă este adevărat, că neînțelegerile dintre noi sunt cele, cari acoperă cu un văl dragostea mântuitoare oamenilor, să ne umilim cu toții înaintea Conducătorului nostru, și să ne regăsim, ca frați și membri ai aceluiaș corp, în fața crucii. Să învățăm dela el a sluji, a ne devota, încât lumea să cunoască, întrupată în noi, dragostea păstorului celui bun, care și-a pus sufletul său pentru oile sale; și ca prin faptul unității noastre ea să fie o putere de atracțiune pentru de a aduce la Dumnezeu pe toți oamenii de bună credință.

Acest articol cuprinde de sigur considerații folositoare; ca și autorul, noi încă credem, că dragostea este semnul, după care se pot recunoaște adevărații creștini, că dragostea resună singură toată religiunea, din punctul de vedere moral, de oarece ea este: *împlinirea legii*.

Dar, din punctul de vedere al inteligenței, adevărul are aceleași drepturi, ca și dragostea sub raportul moral. Noi știm prea bine, că lumea abuzează de prea multe pretenții, cu privire la posedarea adevărului; căci cine nu posedă dreptul, drept apărător al adevărului? Însă dacă aceste pretențiuni nu sunt totdeauna justificate, ele dovedesc totuși, că fiecare aduce omagii adevărului și îi recunoaște drepturile. Din conflictele în înțeles diferit nu iese oare adevărul? Nu trebuie deci ca erorile acelora, cari pretind greșit, că posedă adevărul, să ne depărteze dela căutarea lui; aceste erori trebuie dimpotrivă să ne ajute a-l cerceta cu mai mult curaj, spre a-l oferi inteligențelor, care aspiră a-l avea și a grăbi în felul acesta unirea lor întru dragoste, căci unirea simțimentelor nu poate nici decum să se îndeplinească fără de unirea inteligențelor. Acest sentiment ar fi orb, dacă nu l-ar lumina adevărul prin strălucirea sa cea dumnezeiască.

Noi regretăm, ca și autorul, spiritul strâmt al acelora, care ar voi «să organizeze pe creștini prin mecanisme exterioare»; să facă din ei niște simple surubării ale acestor mecanisme, care ar suferi în mod sceptic o impulsune oarecare. Din

care are praxă întinsă în gătuirea păsărilor de casă.

Cu un cuvânt, păsări stricacioase le putem numi pe cele răpitoare. Dar și acestea ne aduc unele foloase și cu deosebire acela, că curățesc pământul și apele de tot felul de cadavre, mortăciuni, acomodate pentru lățirea morburilor lipicioase.

Locul de trecere între păsările stricacioase și folositoare îl ocupă vrabia. Vrabia e păgubitoare prin aceea, că strică mult la sămânături și pometuri, însă aduce foloase însemnate prin stăpîrea în masă a omizilor și insectelor. Aici paguba și folosul se echilibrează. Cam așa ceva putem zice și despre graur, care e un mare bețivan în felul lui, făcând pagube însemnate la vii, apoi și la cireși. Însă negreșit îl vom cruța, când vom ști, că nimicește o mulțime de insecte stricacioase plantelor.

Păsări mai mult folositoare decât stricacioase sunt: ciocârliă, prepeliță, potârniche etc. Stricacioase sunt numai întru atâta, întrucât mai strică la sămânături; însă nîmicind o mulțime mare de insecte, larve și viermi, trebuie cruțate.

Păsări cu adevărat folositoare sunt păsările cântărețe: rândunica, știglețul, mierla, priveghitoarea, cîntesa, pițigoiul și altele, iar dintre păsările urcătoare gheunoaia (ciocănițoarea) și cucul. Acestea toate, care de care, se întrec în stăpîrea tuturor dușmanilor mai mărunți ai sămânăturilor și ai pomilor. Nimicesc tot felul de insecte stricacioase, dimpreună cu larvele și ouăle lor. Știm despre ciocănițoarea cu câtă râvnă culege cu ciocul ei cel lung tot felul de insecte și de larve de pe sub coaja arborilor; și dacă uneori într'un esces de zel mai strică și coaja arborilor, aceasta nu i-o putem lua în nume de rău. Cam așa ceva face și pițigoiul în felul său, căci și el e un prieten nedespărțit al arborilor. Iar cucul «cel cu pană sură» oricât de «supărat» să fie, că l-a lăsat mama lui nemiloasă «fără aripi, fără pene», totuși nu întârzie a se mîngăia binîșor, nimicind o groază de omizi foarte periculoase pentru pădurile noastre.

Deci este datorința noastră, ca să apărăm în tot chipul posibil păsările, despre cari știm, că aduc folos, fie sămânăturilor, fie pomilor (arborilor). Putem să apărăm păsările în mod indirect prin aceea, că pustiim pe dușmanii lor, sau ai ouălor lor, iar în mod direct prin aceea, că nu ne facem noi dușmanii lor.

Acuma, când vedem, că o parte foarte însemnată a bunăstării noastre materiale avem de a o mulțămii păsărilor, ne vom convinge de a o păcatul mare ce-l comitem atunci, când stricăm sau furăm ouăle lor din cuiburi, sau când fără nici un motiv omorăm păsările, numai din pofta de a ucide. Cine vrea, ca să nu se facă vinovat de acest păcat, pentru care trebuie să-și dea seama, atât înaintea conștiinței sale și înaintea oamenilor, cât și înaintea lui Dumnezeu, acela se va feri să facă vre-un rău cât de mic păsărilor folositoare.

Rezumând pe scurt cele spuse, vom zice: Plantele condiționează existența animalelor și a oamenilor, precum animalele și oamenii condiționează existența plantelor; fără plante nu ar putea trăi animalele și oamenii, precum fără animale și oameni nu ar putea trăi nici plantele. Deci stricând plantelor, stricăm animalelor și

noastră înșine. Restringând înțelesul celor de sus vom zice: Pomii și cerealele condiționează în mare măsură existența pasărilor, precum pasărilor condiționează în aceeași măsură existența și productivitatea pomilor și cerealelor. Și deoarece bunăstarea noastră a oamenilor ne-o dă în primul rând pământul prin roadele sale (cereale și pomi), noi trebuie să apărăm păsările, cărora natura le-a fixat așa zicând acelaș scop ca și nouă: apărarea și promovarea productivității plantelor!

Impăratul Wilhelm la front.

În vederea noarei ofensive mari, pe care au început-o englezii la frontul dela vest, împăratul Wilhelm s'a dus la bravele sale trupe dela acest front și ținând revistă asupra unui regiment, a adresat soldaților o vorbire, în care le-a spus, că dușmanul vrea se provoace decidera războiului, dar cu ajutorul lui Dumnezeu, care și până acuma a ocrotit pe germani, nu-i va succede, iar dușmanul își va jertfi mereu oamenii, până nu va mai avea ce să jertfească. «La voi e rîndul, — și-a terminat împăratul vorbirea, — ca să eluțați pe seama poporului german locul care îi compete! Voi veți dicta și voi veți face pacea!»

Din Austria. Proiectul referitor la

modificarea regulamentului de casă a fost acceptat din partea senatului imperial austriac, în ședința de Mercuri, și în a treia cetire, și astfel e ridicat acum la valoare de drept. Cu aplicarea exactă a noului regulament a devenit imposibilă în senat obstrucția în felul cum se eserca mai înainte. Acceptarea în a treia cetire a regulamentului a fost posibilă astfel, că s'a acceptat din partea tuturor partidelor o propunere mijlocitoare a deputatului polon Dr. Leo, de înțelesul, ca vorbirile negermane ale oratorilor din senatul imperial se fie publicate întâi în traducere germană, și apoi în întregime, în limba în care au fost rostite, în partea a doua a procesului verbal. Ședința proximă s'a anunțat pe Marți, 12 Iunie, când guvernul își va preciza punctul de vedere față de declarațiunile făcute în senat în ședința de deschidere, iar senatul va intra în dezbateră bugetului provisoriu.

Actele secrete. În ședința secretă

a camerei franceze prim-ministrul Ribot a făcut declarațiuni interesante, pentru că și poată asigura majoritatea pentru votul de încredere. A spus, că în viitor guvernul francez nu va mai începe pertractări diplomatice, fără știrea parlamentului și nu va mai lega contracte, fără aprobarea parlamentului. Deputații francezi s'au putut adevărat convinge din actele secrete, cari li s'au cetit, că Franța a intrat în război cu gând de cucerire. De aceea domnul Ribot a trebuit se facă și o altă declarație, că nu se mai leagă guvernul francez de împărțirea Germaniei, și nici de stîrbirea granițelor acesteia! Pe lângă aceste condițiuni, camera franceză a votat apoi încredere guvernului domnului Ribot.

*Tovarăș statornic mi-i jalea amară,
Măhnirea mă arde cumplit.*

*Tu, cel ce pui sufletul întru viață
Pământul de mila Ta-i plin,
Tu nu mă da pradă durerii vrășmașe,
Cu lacrimi la Tine mă 'nchin.*

*Scutește c'o rază din larga ta milă
Firelnica mea neputîntă,
Alungă ispita amarelor patimi
Ce-mi clatină sfînta credință.*

*O, Doamne al puterii, la tine mi aleargă
Fărâma nădejzii cernite,
Nu da spre clătire pornirile mele,
Mă cearcă prea multe ispite.*

*E mare mulțimea 'ndurărilor Tale.
Nădejdea de tine o anin,
Deschide lumină cădrilor mele,
Căci sufletu-mi plînge de chin.*

*Mă rog feții tale cu inima frîntă
De rănile multe și cruzi,
Trimite un picur din mila ta sfîntă,
Părinte, pe mine m'auzi.*

*Indură-te, Doamne, îți pleacă urechea,
Alină și patima mea,
Și în focul năpastei, ce bîntue astăzi,
Stăpâne, Tu nu mă lăsa!*

Rugăciune.

De Seb. Stanca.

*Cu jale îmi frîng azi genunchii, Stăpâne,
A ta netrebnică slugă,
E grea povara vremilor mele,
Ascultă smerita mea rugă.*

*Tu umbli pe aripi de vânturi fugare,
Pe norii năvalnici te sui,
Și munții-s podoaba tărilor tale
Și haină lumina fi-o pui.*

*Tu măneci pe raze ce cresc dimineața,
Apusul îți cânt' osanale,
Și toată făptura vestește pururea
Mărirea minunilor tale.*

*Topitu-m'am astăzi ca floarea de brumă
Și sufletu-mi este sfârșit.*

Soartea monarhiei noastre. Ziarul englez *Times* publică un articol de fond, în care atacă cu vehemență zărele, cari pretind, ca antanta să-și reducă scopurile și pretensiunile de război față de monarhia austro-ungară, și crede, că aceste păreri sunt ale cercurilor financiare, cari sunt interesate pe la băncile și institutele financiare din Austro-Ungaria. O procedură mai domoală față de monarhia austro-ungară ar însemna, după *Times*, sprijinirea intereselor financiare ale Germaniei, Elveției și Austriei! Însă o pace, tot după *Times*, care ar salva monarhia, ar fi posibilă numai atunci, când antanta ar recunoaște, cumcă e învinsă! — Să sperăm că va sosi în curînd acest moment de recunoaștere, — zicem noi, nu *Times*!

Dorințe. Pecând ministrul nostru de externe, contele Czernin, a declarat, că monarhia austro-ungară e gata se lege pace în fiecare moment cu dușmanii ei, *fără anexiuni și fără despăgubiri*, domnul Dr. Carol Wolff, fruntașul din Sibiu al Sașilor, își exprimă părerea într'un articol publicat în ziarul «Pester Lloyd», numărul de Joi, 7 Iunie, că România are se rămână ocupată de germani și după război, adevărat după legarea păcii, guvernul german din România are se rămână în post și să se îngrijească de încassarea despăgubirii de război, iar granițele țării noastre spre România au se fie mutate dincolo de munți: la Orșova până la Turnu-Severin, la Petrojeni până la Târgu-Jiu, la Sibiu până la Călimănești și la Brașov până la Câmpulung și până la Cămpina! — N'ar fi rău; dar tare ne temem că la conferința de pace nu să va ținea cont de dorințele domnului Wolff, care astfel înțelege pacea *fără anexiuni și fără despăgubiri*.

Războiul.

Dela frontul răsăritean se anunță, că artileria rusă a început să desvoalte o activitate mai potențată pe unele locuri. La frontul italian s'a desvoltat luptă vehementă în valea Sugana și pe platoul dela șapte sate. Lupta e încă în curs. În Macedonia e liniște, dar după toate semnele e în pregătire o nouă ofensivă din partea antantei. Noua ofensivă s'a început și la frontul dela apus, din partea trupelor engleze, cari la început au avut mici succese locale, cucerind două sate dela germani și făcându-le acestora necesară retragerea într'un loc, dar apoi au fost oprite în loc și nu mai pot înainta. În zilele din urmă toate atacurile lor au fost respinse. Tot așa și atacurile trupelor franceze. Submarinele germane au mai scufundat mulțime de vapoare dușmane încărcate.

NOUTĂȚI.

Ordinul Maria Terezia. Maiestatea Sa, Împăratul și Regele nostru Carol, a conferit Regelui Ferdinand al Bulgariei crucea mare a ordinului militar Maria Terezia, pe care i-a pus-o însuși pe piept, cu ocaziunea ultimei întâlniri pe care a avut-o Maiestatea Sa cu Regele bulgar.

Generalul Falkenhayn a trimis telegramă domnului primar al orașului nostru Sibiu, în care mulțumește pentru alegerea sa de cetățean de onoare al orașului, pentru schimbarea pieței Hermann în piața Falkenhayn, pentru numirea fântanei din piața mare fântana lui Falkenhayn, și pentru numirea în viitor a străzii dîmbravei astfel: strada corpului alpin, în convingerea, ca prin concluziunile acestora sunt onorate trupele aliate, cari au stat sub conducerea sa în luptele dela Sibiu.

† **Vasilie Radu**, student în drepturi, sublocotenent în rezervă la regimentul de infanterie numărul 50, decorat cu medalia de argint pentru vitejie el. II în lupta mare dela Ivanogorod, nepot de frate al P. S. Sale Episcopului Dr. Demetriu Radu din Oradea-mare, a încetat din viață după un morb plin de grele suferințe, contras pe câmpul de război, în 27 Mai, în clinica din Viena, în etate de 23 ani. A fost înmormântat în 28 Mai, cu onoruri militare, în cimitirul eroilor militari din Viena. Odihnească în pace!

In August? Militari elvețieni, cari primesc informațiuni din cercurile antantei, sînt de părere, că războiul actual își va ajunge culmea în luna lui August a. c. Atunci, după toată probabilitatea, are să se pornească ultima ofensivă generală ale armatelor aliate, ajutate și de trupe americane.

Conjurație descoperită. Impotriva guvernului japonez, cum se vestește din Tokio, s'a țesut o mare conjurație, care fiind descoperită s'au arestat 150 de oameni. Din aceștia au fost spânzurați 38 de inși.

† **George Popovici**, paroh în Sacoșul-ugurese, a adormit în Domnul în 30 Mai p. după un serviciu credincios de 43 ani la altarul Domnului. În mormântarea i s'a făcut în 31 Mai, în prezența unui public numeros, din loc și împrejurime, așezate fiind rămășițele sale pămîntești în cimitirul ort. român din Sacoșul unguresc. La înmormântare au participat mulți colegi de ai decedatului, căruia ultimul salut i l'a adresat parohul Avram Ciocoi din Vucova. Fie-i tărîna ușoară și memoria binecuvîntată!

Serbare amînată. Din Berlin se anunță: Jubileul de patru sute de ani, ce era să se serbeze în anul curent la Eisenach și Wittemberg în amintirea reformatiunii, s'a amînat cu aprobarea împăratului Wilhelm pe anul viitor 1918.

Cartofi pentru muncitorii vienezi. Autoritățile militare, în urma ordinului primit dela Maiestatea Sa, au luat măsuri să se transporte cantități mari de cartofi din Polonia la Viena. Acești cartofi au să se vîndă numai în piețele din cartierele muncitorilor.

Stiri alarmante în presa Rusiei. Zărele rusești publică aproape zilnic stiri din cele mai alarmante despre anarhia, ce s'a instăpănit asupra țării. Se spune în aceste stiri, că țărani ruși aprind pădurile și refuză să stîngă focurile; în alte părți se produc tulburări militare, ce nu se pot sufoca, iar pogromurile nu mai iau sfârșit.

Demonstrații în Italia. Mulțimea flămînda a făcut, cateva zile de-a rîndul, sgomotoase demonstrații în orașele nordice ale Italiei, protestînd împotriva continuării războiului. Pentru restabilirea ordinii a intervenit puterea militară.

Coroane eterne. Implinindu-se un an dela moartea neuitatei lor copile *Eleonora*, familia domnului asesor consistorial *Mateiu Voileanu* a dăruit pe seama fondului Orfelinului român din Sibiu suma de 20 coroane.

Negrii la frontul dela Salonic. În urma situației rele sanitare a trupelor din armata orientală, francezii voiesc să înlocuească soldații cari fac serviciu militar nelotrept de 28 de luni, prin trupe negre aduse din colonii. Acestea vor suporta mai ușor căldurile tropicale ce domnesc acum în Macedonia. Se vede că, după ofensiva înfrîntă a lui Sarrai, se pregătește din partea antantei un nou atac în stil mare, combinat cu ofensivă la Dunăre și la Siret.

America amenință pe neutralii. Se anunță din New York: Suedia, Norvegia, Danemarca și Olanda pretind să li se dea mai multe provizii, de căt putem noi americanii să producem. Și poate că nici pentru trebuințele noastre și ale aliaților noștri, în cele mai apropiate 12 luni, n'avem de ajuns. Canada a hotărât să nu mai furnizeze grâu, decât aliaților: acelaș lucru au să-l facă și americanii. Dacă neutralii din Europa au trebuință de grâu american, vor experia poște, că au să-l primească numai în cazul când se alătură la Anglia și Franța, și când declară Germaniei război.

Miscare în favoarea monarhiei. Din Stockholm se anunță: Contra-revoluția monarhistă din Rusia prinde rădăcini tot mai tari. Vineri s'a făcut o puternică manifestație în Petrograd. O masă de popor, adunat în piața Zabalbanski purta pe străzi table cu inscripția: Să trăiască țarul rusesc! Dați-ne îndărăt monarhia! — La Chiev se întrunește ofiterimea reacționară și organizează dese adunări de popor. Se dă cu socoteală, că mișcarea acoasta în favoarea monarhiei este pusă la cale din partea diplomației engleze în contra stăpînirii socialiste de astăzi.

Bioscopul Apollo. Reprezentățiuni se dau zilnic la orele 6 și 8¹/₂, în Dumineci și sîmbători la orele 3¹/₂, 6 și 8¹/₂, seara, în casa societății (Gesellschaftshaus). Programul pentru 12 și 13 Iunie e următorul: 1. „*Homunkulus II*“, povestea unei ființe vii, (la dorința publicului se joacă a 2-a oră). 2. „*Frății Taylor*“, dramă detectivă în 3 acte.

Nr. 211/1917.

(83) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea la al II-lea post de învățător la școala confesională gr.-or. română din Părău protopresbiteratul Făgăraș se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt: Salariul fundamental 1200 Cor. din care 500 Cor. dela comuna bisericească, iar 700 Cor. întregire dela stat.

Cel ales este obligat a conduce Dumineca și sărbătoarea copiii la biserică și a cânta cu ei. Preferiți vor fi cei destoinici în muzica instrumentală.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și aștearnă în termenul hotărât cererile înscrise conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiterat, și a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în biserică spre a face cunoscîntă cu poporul și a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic.

Făgăraș, 13/26 Martie 1917.

Oficiul protopresbiterat al Făgărașului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Nicolau Borzea,
protopresb.

Nr. 283/1917.

(86) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Sântmihailu (Alsószentmihály) cu filia Sântmihailu superior (Felsőszentmihály) din protopresbiteratul Turda, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

Cererile concursuale înscrise în ordine se vor trimite, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiterat, având concurenții a se prezenta — cu autorizarea subscrisului — în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică spre a cânta, predica și celebra.

Turda, 18 Aprilie 1917.

Oficiul protopresbiterat ort. român în conțelegere cu comitetul parohial.

Jovian Murășianu,
protopresbiter.

3—3 (78)

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III. Bacia cu filia Cues, tractul Ilia, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. a întregirii dela stat.

Concurenții să-și înainteze petițiile concursuale subsemnatului oficiu în termenul indicat, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare, cu prealabila încunoaștințare a subscrisului, în respectivele comune spre a liturgisi, cânta sau predica.

Maros-Ilye (Ilia-murășană), la 26 Aprilie 1917.

Oficiul protopresbiterat gr. or. rom. al tractului Maros-Ilye (Ilia-mur.) în conțelegere cu comitetul parohial din materia și filia sus amintite.

Dr. Ioan Dobre,
protopr. adm.

De vânzare

Un cal de șase ani, dimpreună cu un căruț, două «zături» și un ham, toate la olaltă **Coroane 2800!!!**

: : Doritorii să se adreseze la : :

2—3 (84) **Ioan Câmpean,**
Nagyszeben — Kästnergasse Nr. 3.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de
Abatele Metodi Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto
Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

A apărut și se află de vânzare la
: : : Librăria Arhidiecezană : : :

„Biblioteca Băncilor Române”
Nrii 21—22.

Curs elementar
de
Stenografie românească
după
sistemul stenotachigrafic
de
Vasile Vlaicu,
matematicul „Băncii gen. de asigurare”, Sibiu.

Prețul 2 coroane, plus 10 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare în
Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de
Mihai Păcățian,
protopresbiter

și alți preoți din ppresbiteratul B.-Comloșului.

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

„Biblioteca Șaguna”
Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16—36.

Mângăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2:50, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

In editura Comisiunii administrative a
tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

a
bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: „Τὰ συμβολικὰ βιβλία”. Atena. 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde broșată, cu prețul de **2 cor. 50 fil.**

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.

A apărut în editura comisiunii administrative a **tipografiei arhidiecezane:**

B. Ruiz Amado:

Secretul succesului

convorbiri teoretice și practice cu tinerii de 15—20 ani, traducere de **Vasile Stan**, profesor la seminarul „Andreian”. Cuprinsul: Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigaretă...? Păhărelele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor șapte voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietini. Cavalierism și Donchiotism. Viermele neadormit. Orientări. O putere... Nobleta adevărată. Inclinațiile și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor desmosteniți. O obiecțiune și o părere. Chemarea dumnezeiască. Munca. Împărțirea timpului. Statornicia. Împărțește ca să învingeri. Puterea de sus Adas: Sfaturile unui părinte către fiul său.

După cum se vede din acest cuprins bogat, **Secretul succesului** e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu**, exemplarul broșat (280 pagini format 8”) cu **2:20 coroane**.

Revânzătorilor se dă un rabat de **20%**.

In editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl **Teodor V. Păcățian** redactorul „Telegrafului Român” a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu*.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu**. Prețul unui exemplar e **1 cor. 50 fileri** plus **15 fileri** porto poștal.

Revânzătorilor li se dă **20%** rabat.

În „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) —60

Nr. 2. I. Nestroy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca —50

Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru cei ce voesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu —60

Nr. 4. Ioan Lupean: Bucavna n'a învățat și umblă la înșurat, sau Vlăduțul mamei —40

Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții. Partea I. Carierele economice, industriale și comerciale —60

Se pot procura dela **Librăria arhidiecezană, Sibiu**.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeu”, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată în coloare roșie și vândută cu **40 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă **20%** rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corect-punzătoare nu numai pentru trebuințele sufletesti ale ori căruia creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut:

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește-mă Dumnezeu” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Eftrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciune înainte de împărtășirea cu s. cuminectură ale marelui Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminectură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitiei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu **60 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană în Sibiu:**

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 2:50 cor. + porto 20 bani.

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preaînălțatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religie gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucii pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu **20 cor.** scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu **15 cor.** Revânzătorilor se dă rabat **10%**. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.